

[Aksel Larsen.]

gennemføre De Forenede Nationers Beslutninger paa dansk Omraade. Det har vi ikke mærket noget til hidtil. Med Danmarks Stemme har De Forenede Nationers Generalforsamling vedtaget en Resolution mod Krigspropaganda, men vi har ikke mærket noget til, at man paa dansk Omraade har foretaget noget, for at denne Resolution kan blive ført ud i Livet i Danmark. Det er ikke nok, som det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, formentlig paa Regeringens Vegne, gjorde, patetisk at afgive Erklæring om, at man vil værne Danmark. Den Slags Erklæringer kender vi, dem har vi hørt nok af. Man har vel endnu ikke glemt den 19. Januar 1940, hvor man lod Folketinget vedtage enstemmigt, at Danmark skulde forsvares mod enhver, der forsøgte at angribe det.

Det, det drejer sig om, er, at man skal føre en Udenrigspolitik, som i Fredens Interesse søger at betrygge Danmarks politiske Selvstændighed. Man skal foretage en demokratisk Opbygning af de væbnede Styrker herhjemme, man skal afvise ethvert Forsøg paa udenrigs Indblanding i vore Forhold, og man skal ikke paa nogen som helst Maade underkaste sig økonomisk andre Magter, men derimod bestræbe sig for, at Landet klarer sig økonomisk ved egne Kræfter, og samtidig tage alle Ressourcer i Brug for at fremme Levevilkaarene for det danske Folk.

Det er den Politik, vi Kommuniste er Talsmænd for. Den agter vi at fortsætte med at kæmpe for. Ligesom vi ved, at den Politik, vi var Talsmænd for og kæmpede for under Krigen og Besættelsen, var i Folkets Interesse og til Slut vandt Tilslutning fra den overvejende Del af Befolkningen, saadan ved vi ogsaa, at den Politik, vi arbejder for og kæmper for nu, udadtil som indadtil, er i Folkets Interesse, og at den vil vinde Sejre.

Stareke: Det rolige Forløb, som det politiske Liv har haft i Vinter, har sikkert været til Gavn for det samlede politiske Arbejde, som er blevet gennemført herhjemme. Det er dog ikke saadan, at det udelukkende skyldes et Hensyn til Regeringen, men først og fremmest et Hensyn til Landet.

Hvis man læser Morgenbladene, faar man det Indtryk, at Regeringen har haft den Opfattelse, at det trækker op til en ny skarp politisk Konflikt om det sydslesvigske Spørgsmaal. Man kan ikke rigtig se, at Regeringen skulde kunne basere en saadan

Opfattelse paa, at der har været rettet en Henvendelse fra Venstre og Det konservative Folkeparti og Retsforbundet til den høje Regering. Det er en naturlig Ting efter den Udvikling, som Spørgsmaalet har faaet i den sidste Tid, og de Muligheder, som ligger inden for Synsvinklen i Sommerens Løb.

Det er en Kendsgerning, at i de to Hovedspørgsmaal, som praktisk talt hele det danske Folk og praktisk talt hele Rigsdagen staar enige om, nemlig Spørgsmaalet om Flygtningenes Fjernelse fra Sydslesvig og Spørgsmaalet om den administrative Adskillelse mellem Sydslesvig og Holsten, er der ikke naaet noget som helst ved den hittidige Politik, og da det trækker op til, at man til Efteraaret kan staa over for en fuldbyrdet Kendsgerning ved Etableringen af en vesttysk Stat med et statsligt Organ, vil det sydslesvigske Spørgsmaal rykke ind i en helt ny Fase, idet det saa i Stedet for at være et Spørgsmaal mellem Danmark paa den ene Side og Tyskland plus Besættelsesmagten paa den anden Side vil blive reduceret til at være et Spørgsmaal mellem Danmark og Tyskland alene. Dette betyder en stor Forskel, og dette motiverer igen, at de tre Partier har ønsket en rolig Forhandling med den høje Regering, om den kunde vise nogle nye Udveje, efter at de hidtil fulgte Veje ikke har ført til Maalet.

Jeg lyttede meget spændt til den ærede Ordfører for Regeringspartiet, det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, men jeg hørte ikke, at han sagde et eneste Ord om det sydslesvigske Spørgsmaal. Jeg synes, at det maa være en meget betydningsfuld Udtalelse! Tillægger det ærede Medlem ikke det sydslesvigske Spørgsmaal saa megen Betydning, at han dog kunde ofre bare eet Ord derpaa?

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen erklærede, at han ikke kunde forstaa, at de tre Partier havde rettet denne Henvendelse til den høje Regering. Det tror jeg udmærket godt at det ærede Medlem kan forstaa, naar han gennemtænker Problemet, fordi der i de objektive Grunde, at der intet er naaet, og at det til Efteraaret kan staa i en helt ny Belysning, ligger dette, at det er nødvendigt at tale om Sagerne roligt og sagligt igen. Hvis Sydslesvigerne efterhaanden skal være baade hjemløse og statsløse i deres egen Hjemstavn, kan man godt sige, det er Synd for Sydslesvigerne, men ikke noget, der vedkommer Danmark, men selve Flygtningespørgsmaalet maa det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen indrømme er et Spørgsmaal, der ikke vedrører Syd-